

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY

Na tvrdo

Tématem letošního dušičkového Zpravodaje jsme zvolili „Věřím v život věčný“. K tomuto tématu jsem na obálku Zpravodaje vložil obraz Albrechta Durera „Poslední soud“. Pochází z roku 1510. Řeknete si: no nazdar - faráři se nás rozhodli strašit peklem, podobně jako se to dalo ve středověku. Jiný řekne: evangelium je radostná zvěst, tam nemá nějaké vyhrožování co dělat. Já sám bych to asi před několika lety řekl také. Ježíš v evangeliu nevyhrožuje - jen říká věci tak, jak jsou. Jeho řeč je jasná a pravdivá. Písmo svaté hovoří o andělských polnicích, které vyhlásí a doprovodí den soudu, mluví o spravedlivých na pravici, kteří vejdou do radostí života věčného, i o těch na levici,

kteří budou od Boha uvrženi pryč do pekla. To všechno, co evangelia vyjadřují slovy, se v dějinách mnoho umělců pokusilo znázornit obrazem nebo melodií. Albrecht Durer je jedním z těch, kteří se pokusili představit si nepředstavitelné a znázornit neznázornitelné. Na jeho obraze najdeme pravdy vyjádřené symboly: meč trestu a lilii nevinnosti, otevřený pekelný chřtán a ďábly vedoucí zavržené spoutané řetězem a na druhé straně anděly doprovázející ty, kteří jsou Kristovi do místa občerstvení, světla a míru. Tenkrát jako dnes pohled na Durerův obraz někde v nitru člověka probouzí nejasné přání toho,

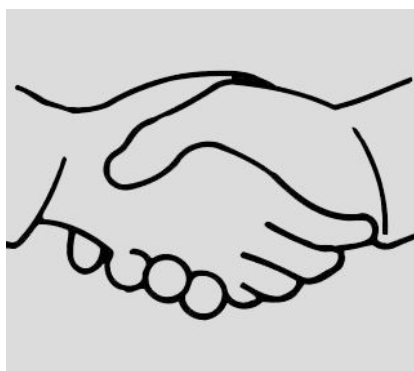
kde by v tomto ději chtěl sám stát. Bude dobře, když tak promluví i k nám, kteří jsme učinili sami ze sebe bohy určující co je dobré a zlé podle toho, co se mi hodí, co se mi líbí, co je mi příjemné, co je teď v módě, co dělají všichni, k nám, kteří se často ženeme za chvilkovým štěstím.

(Více k tématu na střední dvoustraně. P. Jindřich)

Dušičkové dny časem smíření

Dušičkové dny jsou příležitostí prosit naše zemřelé za odpuštění, protože jenom smíření plodí čas pokoje. V pohřebních obřadech můžeme nalézt jednu inspirující prosbu: „Snad

jsme neodprosili pokaždé za odpuštění, když jsme se vůči našemu zemřelému nějak provinili. Proto chceme, Bože, dnes odprositi za všechno z naší strany nesprávné a zanedbané. Prosíme tě, vyslyš nás.“

Přeji všem, kdo se modlí za své zesnulé příbuzné a přátele, aby skrze tuto modlitbu nacházeli čas uzdravení, smíření, pokoje a naděje.

otec Milan

V JENÍKOVĚ SE ZA NAŠE ZEMŘELÉ SPOLEČNĚ POMODLÍME V ÚTERÝ 2.11.

V 16. 30 BUDE V KOSTELE MŠE SVATÁ ZA SPÁSU ZEMŘELÝCH.

PO NÍ ASI TAK V 17.15 PŮJDEME PRŮVODEM NA HŘBITOV.

Další mše svatá v Lahošti bude v úterý 9. 11. v 16 hodin a 23. 11. v 16 hodin.

Abychom přinášeli to pravé světlo

Rok se nám pomalu chýlí ke konci a přichází dušičkový čas. Poukazuje nám na to, že i lidský život směřuje ke konci. Co si představíme pod rčením dušičkový čas? Dny pošmourné, deštivé, jakoby uplakané. Proč je dušičkový čas na počátku listopadu? Protože se chodíme na hřbitov modlit za naše zemřelé, lidově za dušičky. Dny duší v očištění jsou totiž taky pošmourné a uplakané. Jsou smutné z toho, že jsou daleko od Boha. Zároveň je posiluje vědomí, že jednou přijde čas, kdy opustí vězení očištění a pak už budou navždy s Bohem.

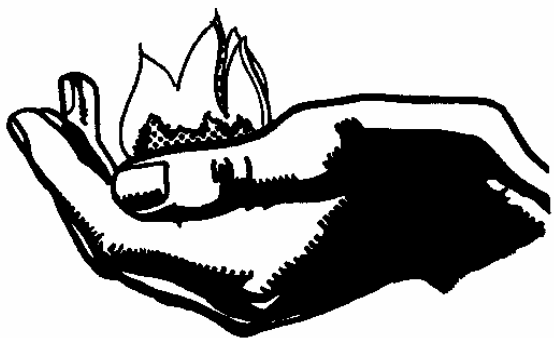
Můžeme se ptát, proč je dobrý Bůh nechává trpět. Pochybuji, že kdyby k vám domů přišel někdo celý špinavý, se zablácenými botami, že by jste ho jen tak pustili, aby se procházel po vašem krásném koberci a usedl v luxusní sedačce. Nejprve by se musel opucovat a umýt. Ani před Boha nemůže přijít nic nečistého. Když už máme to štěstí, že nezemřeme v těžkém hříchu a nemusíme do pekla, neznamená to ještě, že jdeme rovnou do nebe. Tam jde člověk svatý, který nelpí na ničem pozemském a touží jen po Bohu. Abychom mohli přijít před Boha do krásy nebe, je třeba se z těch všech lidských lpění a hříchů, které jsme za života udělali, očistit. To probíhá v očištění.

Když jdeme na hřbitov, nemá být naším cílem pouze vzpomínat na naše zemřelé, jak to mnozí dělají, ale především se za ně modlit. Vždyť kdo jiný se za naše drahé pomodlí, když ne my. Občas slyším od sta-

rých lidí povzdech: „Kdo se za mě bude modlit, až umřu“. Oni to doma vidí, že se nikdo nemodlí, tak je to trápí. Když už se nemodlíte během roku, dělejte to alespoň v těch dušičkových dnech. V jednom hesle se praví: „Pomoz duším do nebe, budou prosit za tebe“ a je to velká pravda. Vysvobozené duše jsou vděčné za naši pomoc a potom nám zase ony pomáhají z nebe. Každá naše modlitba je pro ně pomocí. Mnohem větší sílu

ovšem má, když zajdeme v těchto dnech ke zpovědi, na mši svatou a na hřbitově se pomodlíme na úmysl Svatého otce. Tím pro duše získáme tzv. plnomocné odpustky, odpuštění jejich dluhů před Bohem a otevření nebeské brány. Navíc tím posvěcujeme i sami sebe. Vždyť i my jednou zemřeme a je lépe své chyby napravit už zde na zemi, abychom druhým nepřinášeli tmu, ale světlo.

o. Nik

Od posledního zpravodaje bylo ve farnosti celkem živo. Co vše se událo vám přiblížíme na následujících stránkách:

Petropavlovská pouť

V neděli 27. 6. 2010 proběhla v Jeníkově Petropavlovská pouť. Jaký byl program a jak celá tato pouť po mnohaleté odmlce vypadala? Na to se nyní pojdme podívat. Poutní neděle začala již dopoledne, kdy v chrámu svatého Petra a Pavla, byla poutní mše svatá, kterou sloužil otec Nik. V kázání mluvil o sv. Petru, jehož atributem jsou klíče, i o sv. Pavlu. Na mši svaté bylo asi 30 lidí.

Když jsme po mši svaté vyšli z kostela, na prostranství před farou už byl pro děti nafouknutý skákací hrad a trampolína. Dále zde byl stánek, kde se prodávaly perníčky a ve druhém stánku pak předváděly dvě šikovné paní drátkování. V prostoru za kostelem skupina šermířů dopoledne předvedla historický šerm z období renesance. V průběhu celého dne byla také otevřena fara a návštěvníci měli možnost se podívat i na farní zahradu nebo si prohlédnout kostel.

Odpoledne pak měly děti z mateřské školky v Jeníkově pěkné vystoupení v kostele, na které se přišlo podívat i mnoho rodičů. Zazpívat přijel i sbor z Duchcova, který měl široký repertoár. Zpěv byl velmi pěkný a za jejich vystoupení jim patří velký dík. Další odpolední program pak probíhal opět venku. Za kostelem byla další ukázka historického šermu, tentokrát z období gotiky. Na schodech před kostelem pak hrála skupina CTR Band. Venku před farou byly lavičky, kde se lidé mohli zastavit a buď si jen tak popovídat nebo se zaposlouchat do písniček. I odpoledne byl pro zájemce otevřený kostel. Vpodvečer pak přijela další hudební skupina, tentokrát s názvem „Cirkus“, což byla skupina mladých z Mostu. Na závěr celého dne pak vystoupil ještě folklorní soubor s názvem „Kolacia“.

V průběhu celého dne se tu objevil ještě další stánek, kde si děti mohly něco malého vyrobit nebo si také nechat namalovat obličej. Myslím, že zvláště této druhé možnosti spousta dětí využila. Myslím, že celá akce se velmi pěkně vydařila. I počasí nám přálo, neboť celý den bylo slunečno.

Závěrem bychom moc rádi poděkovali organizátorům za vše, co do přípravy celé akce vložili a v modlitbě jim na přímluvu sv. Petra a Pavla vyprošujeme hojnost Božího požehnání!

Země zaslíbená

10. - 17. 7. proběhl ve Vranově nad Dyjí tábor pro děti z Jeníkova a okolí. Přečtěte si, jak ho hodnotí jedna z účastnic:

Na táboře se mi moc líbilo. Příští rok pojedu zase na 100%. Líbily se mi tam ranní a večerní chvály, to bylo super. Taky jak jsme byly ve skupinách 3, no a jak jsme hráli každý den nějaké soutěže za tu svoji skupinu. A taky nám tam výborně vařily pani kuchařky. Taky vedoucí na nás byli moc hodní, a když jsme jim něco chtěli říct, tak nám naslouchali. No a moc se mi líbilo to divadlo, jak jsme hráli. Nebo jak jsme zpívali já a Helena a vedoucí Královské regee. No a ty vajíčka jak jsme házeli z okna, nebo to desatero, jak jsme chodili po ulici a sháněli jsme věci. Jak jsme se chodili koupat. No prostě, tento tábor se mi velmi líbil a ráda na něj pojedu zas.

Petra Kršková, Hudcov, 14 let.

O tom, **zda** po smrti člověka život nějakým způsobem dále pokračuje se vedou různé filozofické debaty s různými výsledky a závěry. V podstatě existují jen dvě odpovědi: **po-smrtný život ANO** a **posmrtný život NE**. V případě, že odpovíme ANO, existuje pak mnoho nejrůznějších představ o tom, **jak** vlastně člověk po smrti existuje. Každý člověk se pak může vírou přiklonit k některému z názorů. V příloze dušičkového Zpravodaje bychom vám chtěli představit, jak nám tuto základní lidskou otázku osvětluje Bible, víra Církve a svědectví věřících.

Víra ve věčný život zraje ve starém zákoně...

V popisu stvoření, jak nám jej přináší První kniha Mojžíšova se popisuje celé stvoření jako dobré a člověk je stvořen k božímu obrazu. To je myslím zásadní skutečnost pro naši otázku po věčném životě. Bůh je věčný a jeho obraz by tedy měl v sobě věčnost nést také. A skutečně tomu tak bylo. O smrti člověka se začíná mluvit až od okamžiku, kdy se člověk odvrátil od Boha, kdy přistoupil na ďábelskou nabídku a pojedl ovoce ze stromu poznání dobrého a zlého. S lidskou vzpourou proti Bohu se tedy člověk uvedl do stavu umírání: „*V potu své tváře budeš jíst chléb, dokud se nenavrátíš do země, z níž jsi byl vzat. Prach jsi a v prach se navrátíš.*“ (Gn 3, 19). Smrt člověka je tedy podle svědectví bible důsledkem hříchu člověka.

Bůh nenechává člověka ve smrti a s přibližováním se k nejdůležitějšímu bodu v historii lidstva - narození Ježíše Krista - se začíná v židovství objevovat také vyjádření víry v život po smrti. V knize Daniel se píše: „*Mnozí z těch, kteří spí v prachu země, procitnou; jedni k životu věčnému, druhí k pohaně a věčné hrůze.*“ (Dn 12, 2). V druhé knize Makabejské potom víra ve věčný život dává sílu a odvahu sedmi bratrům a jejich matce, kteří jsou krutě mučeni, ale neohroženě svému mučiteli odpovídají: „*Ty, zlosynu, zbavuješ nás přítomného života, ale Král vesmíru nás vzkřísí k životu novému a věčnému, protože jsme zemřeli za jeho Zákon.*“ (2Mak 7,9). Víra v život po smrti také vede Judu Makabejského, aby udělal sbírku mezi vojáky a nechal sloužit obět' za jejich padlé spolubojovníky v bitvě proti Arabům: „*Kdyby nebyl přesvědčen, že padlí vstanou, bylo by zbytečné a marné modlit se za mrtvé. On však byl přesvědčen, že těm, kdo zemřeli ve zbožnosti je připravena nejkrásnější odměna.*“ (2Mak 12, 44-45).

...Ježíš ji potvrzuje svým učením a svým vzkříšením...

Starozákonní víra v život po smrti je však do určité doby dosti neopodstatněná. Teprve příchod Božího Syna na zem se stává pro tuto víru základem. Ježíš je středobod veškerých dějin vesmíru. K němu se všechno vztahuje, k němu všechno směřuje. Také On čelí otázce, zda existuje život po smrti. Přišli za ním saduceové, kteří tvrdili, že žádné vzkříšení z mrtvých není. Ironicky se Ježíše ptají a Ježíšova odpověď nenechává nikoho

na pochybách: „*Pokud jde o mrtvé, že vstanou, nečetli jste v knize Mojžíšově, ve vyprávění o hořícím keři, jak Bůh Mojžíšovi řekl: „Já jsem Bůh Abrahamův, Bůh Izákův a Bůh Jákobův? On přece není Bohem mrtvých, nýbrž Bohem živých. Velmi se mýlíte!“ (Mk12, 24-27). Zásadní událost, je však Ježíšova smrt na kříži a jeho vzkříšení. On jako první člověk přemohl smrt a ukazuje lidem, že se nemusí obávat smrti. Nad člověkem nemá žádnou moc, stává se jenom branou, kterou člověk prochází na cestě k radosti a ke štěstí.*

Ježíšovo zmrtvýchvstání je trnem v oku tehdejším mocným.

Když se rozkřikne v Jeruzalémě, že je prázdný hrob, kde byl

Ježíš pohřben, obviňují učedníky, že tělo Ježíše odnesli a

schovali. Oni se s ním však několikrát setkávají a to upevní jejich víru, o které jdou pak po seslání Ducha svatého svědčit. Petr ve svém kázání říká: „*Bůh Ježíše vzkřísil; vytrhl jej z bolesti smrti, a smrt ho nemohla udržet ve své moci.*“ (srov. Sk 2, 22-24). Svatý Pavel uvěřil v Ježíše později než apoštolové. Bylo to v okamžiku, když se mu na cestě do Damašku zjeví vzkříšený Ježíš. Setkání s ním úplně změnilo jeho život a on věnuje všechny své intelektuální i fyzické síly do ohlašování naděje na vzkříšení všem lidem. Mnohokrát píše ve svých listech o naději na vzkříšení. Např. křesťanům do Soluně píše tohle: „*Věříme-li, že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých, pak také víme, že Bůh ty, kdo zemřeli ve víře v Ježíše, přivede spolu s ním k životu. Toto vám říkáme podle slova Páně: My živí, kteří se dočkáme příchodu Páně, zesnulé nepředejdeme. Zazní povel, hlas archanděla a zvuk Boží polnice, sám Pán sestoupí z nebe, a ti, kdo zemřeli v Kristu, vstanou nejdříve; potom my živí, kteří se toho dočkáme, budeme spolu s nimi uchvázeni v oblacích vzhůru vstříc Pánu. A pak už navždy budeme s Pánem. Těmito slovy se vzájemně potěšujte.* (1Sol 4,16-18).

Písmo svaté nám ukazuje, že víra v život věčný je opodstatněná. Její zárukou je vzkříšení Ježíše a křesťan se k tomuto vzkříšení připojuje křtem. V čem však věčný život spočívá? Základní lidská touha je touha po společenství, touha po lásce. Věčný život tuto touhu plně uspokojuje, dává člověku plnost všeho, protože věčný život spočívá v „bytí s Bohem“, který je Radost, Štěstí, Krása... Sv. Pavel píše: „*Co oko nevidělo a ucho neslyšelo, co ani člověku na mysl nepřišlo, připravil Bůh těm, kdo ho milují.*“ (1Kor 2, 9)

Svědectví našich bratří

V nedávné době jsme se rozloučili s některými našimi významnými církevními představiteli. Přinášíme několik myšlenek o věčném životě od otce biskupa Jaroslava Škarvady: „*Já už jsem starý a je otázkou týdnů nebo měsíců, kdy můj život na této zemi skončí. Ale já tam na konci nevidím nějakou tmou hrobu, anebo pec krematoria. Na mě tam čeká otevřená náruč Boha, který mě provázel po celý život, a který mě právě chce nyní dát definitivní život věčný. Asi tak, jako když housenka se zakuklí a pak se z ní stane motýl. Já mám tento cíl. Můj život má tento smysl. Já jdu domů. Do náručí svého nebeského Otce. A potom platí to, co napsal sv. Pavel v 8. kapitole listu Římanům, že utrpení tohoto času nejsou úměrná slávě, která nás čeká.*“

„Víte, pro mě stárnutí je přibližování se cíli. A ten cíl stojí za to. Ani oko nevidělo, ani ucho neslyšelo, ani do srdce lidského nevstoupilo to, co Bůh připravil těm, kdo ho milují. Já tomu věřím. A tak se docela těším na ten velký den, kdy se to na mně uskuteční. Není to hezký pohled do budoucnosti?“

To, o čem svědčí se shoduje také se zkušeností sv. Terezie od Dítěte Ježíše, která na konci svého života říká: „Neumírám, vcházím do života.“

A náš milý pan kardinál Špidlík s humorem sobě vlastním, když se blížila jeho smrt poznamenal: „Tak jsem před rokem napsal knihu o věčném životě. Myslím, že již brzy poznám, jestli jsem to napsal správně.“

Svědectví matriky zemřelých

Dobrý den. Jsem matrika zemřelých. Zapisují do mě jména těch, kteří už odešli z tohoto světa. Ke jménu se dopíše vždy datum narození, úmrtí, kde byl pohřeb a kdo z kněží jej vedl. Je tam také kolonka „zaopatřen ano - ne“. V poslední době kněží, když do mě píší, napíší s trochou lítosti „ne“. Těším se na letošní závěr roku, až do mě pan farář bude moci ke třem jménům zesnulých napsat „ano“. Zdá se, že lidé opět začínají nějak tušit, že k lůžku umírajícího patří kněz, aby mu udělil svátost pomazání nemocných, popřípadě nemocného vyzpovídal a udělil mu svaté přijímání, je-li toho nemocný schopen. Lidé, co chodí do kostela, o sobě říkají, že jsou věřící. Ale zrovna v této věci moc podle víry nejednají. Neuvědomují si, že umírajícího čeká soud? To je pořád jakýchsi ohledů a obav, když už je na tom nějaký člověk opravdu zle. Pořád se okolo něj chodí jako okolo horké kaše. Nikdo nemá odvahu říct, jak věci jsou. A přitom v okamžiku přechodu na věčnost mohou přivoláním kněze rozhodnout o šťastné věčnosti umírajícího. Nebo taky ne, pokud kněze nezavolají, i když by mohli. Věčná a obrovská je jejich odpovědnost a oni nejsou schopni zahlédnout a zvážit její tíhu.

Paroisse et famille	Relig.	Age	Qualité	Paroisse
Antoine M... Christina D...	M... M...	Nicolas M... Georges B...	A. P. S. A. E. H.	St. J. St. J.
James S... Anna V...	M... M...	Georges B... Georges B...	A. P. S. A. E. H.	St. J. St. J.
Nathanael P... Rosa V...	M... M...	James B... Georges B...	A. P. S. A. E. H.	St. J. St. J.
Georges B... 1897.				
Georges B... Rosa V...	M... M...	Nicolas M... Georges B...	A. P. S. A. E. H.	8
James S... Anna V...	M... M...	Georges B... Georges B...	A. P. S. A. E. H.	St. J.

Několik pravd o věčném životě

Člověk má nesmrtelnou duši, která je po smrti účastna osobního soudu.

Jsou tři možnosti: duše může zůstat v nebi u Boha nebo jít do očistce připravovat se pro nebe nebo skončí v pekle již navždy oddělena od zdroje svého života, kterým je Bůh.

Náš svět bude mít konec. Tehdy přijde podruhé na naši zem Ježíš Kristus. Tehdy také všichni vstanou z mrtvých - všechny duše, ať jsou kde jsou, se sjednotí opět s těly.

Bude poslední soud - lidé budou rozděleni na dvě části: ti po Ježíšově pravici vejdou do života, kde bude Bůh všechno ve všem, kde nebude ani pláč ani bolest ani smrt. Stojící

po levici - ti, kdo nechtěli lásku - budou uvrženi navěky s tělem i duší do věčného ohně připraveného pro Dávla a jeho anděly.

Bůh touží po tom, aby všichni vešli do života. Rozhodnutí o tom je ale v rukou jednoho každého člověka. Záleží na tom, zda přijme nebo odmítne v životě nabídku Boží lásky, která se nám stala blízkou v Kristu Ježíši.

Neuvěří ani kdyby někdo vstal z mrtvých

Jak jasné to všechno je. Přesto evangelista Jan na konci svého popisu veřejného působení Ježíše uvádí zklamaně: „Ač před nimi učinil taková znamení, neuvěřili v něho.“ A ukazuje, že se na lidech Ježíšovy doby plní slova proroctví Izajášova: „Oslepil jim oči a zatvrdil jim srdce, takže neuvidí očima a srdcem nepochopí, neobráť se a já je neuzdravím.“ Se stejnými slovy se obrací svatý Pavel na konci vyprávění Skutků apoštolů na židy. A sám Ježíš v podobenství o boháči a Lazarovi vyjadřuje těžkost lidu uvěřit slovy: „...když neposlouchají Mojžíše a proroky nedají se přesvědčit ani

kdyby někdo vstal z mrtvých.“ Jsme na tom lépe? Nakolik věříme v pravdy víry o soudu a věčném životě a hlavně, jak podle těchto pravd zařizujeme svůj život?

Není kříž jako kříž

Různé podoby víry ve věčný život nacházíme v mnoha kulturách. Nejinak tomu bylo v Egyptě. Egyptský hieroglyf pro skupinu slov život, narození, znovuzrození, oživení a nesmrtelnost se nazývá anch a má podobu kříže na obrázku. Velmi často se objevuje na egyptských malbách a reliéfech. Často byl tesán uvnitř pyramid, na sarkofágy zemřelých, na hole kněží či byl v kresbách kladen do rukou bohů.

Velmi často bývá vyobrazován v souvislosti s bohyní Eset (Isis), která patřila k nejuctívanějším bohům starého Egypta a jako manželka boha Usira a matka boha Hora představovala patronku života. V hrobu královny Nefertiti je bohyně zobrazena jak předává královně život symbolizovaný anchem. Koptští křesťané v Egyptě jej převzali jako svůj symbol - asi vlivem snahy dát tomu, co v místní kultuře má srozumitelný význam, také křesťanský rozměr.

Od šedesátých let se Anch stal populární v mnoha hnutích (gotické hnutí, hippies) a byl zpopularizován také ve filmu, literatuře nebo mezi hudebními skupinami. V současné době je jedním z nejpoužívanějších egyptských amuletů. Je používán mezi příznivci spiritistických a novopohanských a esoterických skupin, které jej považují za energetický zářič. A tak chceme-li zůstat křesťany, nosme na krku obyčejný křížek a ne tento kříž egyptský ještě s mnoha dalšími vyrytými egyptskými hieroglyfy, o nichž vůbec nic nevíme.

Téma „Věřím v život věčný“ pro dušičkový Zpravodaj zpracovali P. Jindřich a P. Jan.

Varhanní koncert v Zabrušanech

V neděli 25. července 2010 proběhl v kostele svatého Šimona a Judy v Zabrušanech varhanní koncert nejen duchovní hudby.

Na varhany, které pocházejí z konce 19. století, přijel zahrát varhanní mistr z Vranova nad Dyjí, pan Ivoš Prchal. Zazněly zde skladby známé i méně známe. Některé skladby byly doplněny i zpěvem slečny Petry Molíkové.

Velmi mile nás překvapila velká účast posluchačů, která zaplnila téměř celý kostel. Šlo se nás zde asi kolem 50 lidí. Všem moc děkujeme za účast a budeme se těšit na další setkání při podobné akci.

Dana Tichá

Jeníkov – žádná flákárna

Během letošního léta se na faře v Jeníkově podařilo udělat několik větších úprav a oprav. V tomto článku bychom vám krátce chtěli některé úpravy přiblížit. První úklidová akce proběhla koncem dubna, kdy na faru přijela dvě děvčata z Moravy. Zaměřily se hlavně na čištění podlah a to jak na faře, tak i v místním kostele svatého Petra a Pavla, kde je to skutečně velmi potřeba. Také se upravoval farní dvůr, kde se napojoval odpad na místní kanalizaci.

Další 14-denní brigáda pak proběhla v polovině června, kdy se částečně uklidila půda na faře a podařilo se vyklidit sklep. Dále pak se různé věci přebíraly, rovnaly a vyhazovaly, a tím se fara pomalu připravovala na velkou akci, kterou bude malování chodby na faře. Během těchto čtrnácti dní se také podařilo vymalovat jeden pokoj, který pak místní děti se slečnou katechetkou ještě domalovaly rybičkami.

Během prázdnin pak byl na faře také pracovní týden, na který přijeli 4 brigádníci z Moravy. Během tohoto pracovního týdne, který nesl název: „Jeníkov – žádná flákárna“ se podařilo oškrábat a vymalovat jeden pokoj v horním patře. Dále se zde také natřela podlaha a okna. Vymalovalo se i sociální zařízení v přízemí fary a podařilo se částečně oškrábat i zeď podél schodiště. Během tohoto pracovního týdne nám vařila paní Salačová, za což ji moc děkujeme.

Dana Tichá

Svědectví účastnice pracovního týdne:

Týden v Jeníkově na faře patřil k mým nejkouzelnějším týdnům v celém roce. Jsem vděčná za to, že jsem dostala možnost, šanci a příležitost vyzkoušet si práce, ke kterým bych se jinak nedostala. A ejhle, zjistila jsem, že přestože je dělám poprvé, že to zvládnu. A tak jsme škrábali zdi, umývali stěny, malovali, opalovali okna a natírali, natírala se i podlaha. V mezích jsme sbírali rybíz na farní zahradě. Navázali Přátelství.... Děkuji moc paní Salačové, která nám vařila naprosto fantastická domácí jídla: Vynikající polévky (hřibovou, zelňačku...) famozní kynuté meruňkové knedlíky, bramborové placky. Upekla nám koláč s drobenkou... Zkrátka cítila jsem se tu, jako když jsem byla malá holka na prázdninách u babičky. Díky moc za tu nádhernou atmosféru, která tu byla.

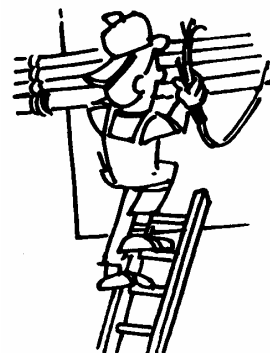

Jana

Další informace spolu s fotkami naleznete na www.fatym.com v sekci adoptivní farnost.

Opravy kostela v Jeníkově

Mnozí alespoň „zvenku“ sledují, že oprava jeníkovského kostela pokračuje. Po odchodu slečny katechetky Petry Vaňkové do kláštera se koordinací oprav ujal pan Vladimír Bittersmann a je vidět, že vše vzal za správný konec. Ti, kteří si prohlédli stav oprav „zevnitř“, jistě užasnou nad obnoveným vnitřkem zvonice ve věži. Pokračovali i práce na výměně strávených trámů ve vazbě kostela a další část střechy byla pokryta novými taškami. Velký podíl na tom, že práce mohou pokračovat, má i Obecní úřad Jeníkov, který významně přispěl. Poděkování patří i Obecnímu úřadu Lahošť, Ústeckému kraji, Ministerstvu kultury a mnoha dalším dárcům, díky kterým oprava může pokračovat dál. Jistě nemusím zdůrazňovat, že i nadále jsou všechny příspěvky na tento účel velmi vítány (č.ú.: 184058097/0300).

Kaple Svaté Anny

Kapli svaté Anny, která stojí hned naproti faře a dříve byla ve velmi zanedbaném stavu, se daří pomale opravovat. Při svém prázdninovém pobytu v Jeníkově soluňáci kapli uklidili a spolu s panem Salačem do ní přinesli oltář. Kapli zdobí také několik ručně vyšívaných obrazů. Jsou zde již také krásné dveře.

Okna sice stále zakrývá dřevo, protože ta původní jsou rozbitá, ale i na jejich opravě se postupně pracuje: měla by být vitrážová s ochranou proti rozbití. To je ale zatím jen plán. Skutečností však už je to, že se během června podařilo kompletně opravit celou střechu a znovu na její vrchol vztyčit kříž, který je nově natřený.

Bohu díky za možnost zrealizovat tuto opravu. Díky také patří i dělníkům, kteří na střeše pracovali a jak říká Písmo svaté „snášeli horko a tíhu celého dne“ **DÍKY!!!**

Svatý Leonard

Díky Josefovi Vránovi a místní mládeži byla opravena kaple sv. Leonarda. A kdo, že byl svatý Leonard (Linhart)?

Podle legendy se na počátku 6. století usadil jako poustevník v chatrči v tehdejší Nobiaku ve Francii. Leonardova cela v lese se stala cílem mnoha zoufalých a hledajících radu, kteří uctívali Leonarda už za života jako světce. Měl zvláštní náklonnost k zajatcům, mnohým z nich zprostředkoval svobodu, protože měl dobré vztahy s králem. Mnozí zajatci, kteří vyvolávali v žaláři Leonardovo jméno, prý byli

okamžitě vysvobozeni ze svých pout a ty potom přinesli poustevníkovi. Z Leonardovy cely se v průběhu doby vyvinul klášter a dodnes je jeho hrob v tomto klášteře hojně navštěvovaným poutním místem.

Je patronem: sedláků, stájových čeledínů, stájí, dobytka a koní, ve všech záležitostech sedláků; zámečníků, kovářů, vozků, nosičů břemen, bednářů, obchodníků s ovocem a horníků; šestinedělek a za dobrý porod; zajatců; proti bolestem hlavy a duševním chorobám.

Atributy: mnišský oděv, berla, řetěz, okovy, kláda na nohy, zajatci.

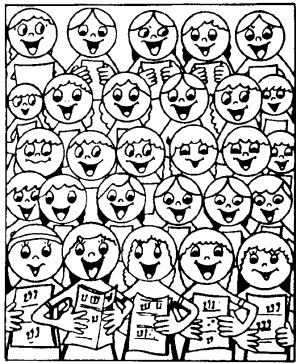
16. – 21. 8. proběhla pěší pouť na Velehrad. Zúčastnilo se i několik místních. Jak to vidí jeden z nich:

Jmenuju se Martin Lomňančík, je mi 15, ale vypadám na dvacet. Bydlím na severu u Jeníkova a na Velehrad jsem šel za kamarády atd., je toho hodně. Na Velehradě je to nejlepší, je tam sranda, hodně lidí, jídlo, a žádná nenávist jak na severu. Stal jsem se tam katechumen a každému bych to doporučil, a to jsem Metalista. Prostě nej pěší pouť.

Vranovská porta

Každý rok se ve Vranově nad Dyjí koná tzv. Vranovská porta. Vždy jedno nedělní červnové odpoledne se do vranovského kostela sjíždí různé scholy z okolí, aby tam zazpívali dvě křesťanské písně ve svém podání. Letos se Vranovská porta uskutečnila až v měsíci září a z důvodu rekonstrukce kostela tentokrát proběhla v Olbramkostele. Jelikož jsem měla zkušenost, že je velmi dobré vozit naše jeníkovské děti na jih Moravy rozhodla jsem se, že by nebylo špatné je vzít i na vranovskou portu, samozřejmě to nebylo roz-

hodnutí jenom mé. Prožijí snad pěkné dny, poznají nové lidi a také něco pěkného zazpívají. A tak se jelo. Bylo nás celkem 8 – Helena, Oli, Sabinka, Perla a Míša z Hudcova, Kristýna z Duchcova, Nikola z Jeníkova. V Olbramkostele nás už čekala Marteo – hlavní vedoucí letošního jeníkovského tábora, aby s námi nacvičila písně. Nějakou dobu trvalo než se všichni shodli na písních, které se budou zpívat. Nakonec to vyhrála Jeníkovská mašinka – Pane Bože mám Tě rád a Slunce Kristovy lásky. Cvičilo se a cvičilo....Ale nejen to. Na faře v Olbramkostele nás bylo více. Nebyli jsme jediní, kdo zde nacvičoval, byla tu i skupina z Višňového, se kterou jsme se tak mohli seznámit a zahrát si s nimi hry. V neděli odpoledne v 14. hodin to vypuklo a byla to paráda. Jeníkovská skupinka, ke které se přidali i děti z Olbramkostela se příznačně pojmenovala Sevčechjen (severní Čechy Jeníkov) a předvedla pěkné vystoupení s vydařenými sóly. Každá vystupující skupina byla ohodnocena uměleckým pohárem z dílny bývalé FATYMSké katechetky Veroniky. Myslím, že jsme prožili pěkné odpoledne a i další dny se snad vydařili. To jednou uvidíme v nebi. Kéž by to všechno bylo k dobru. Na zpáteční cestě do Jeníkova nás o. Marek pozval na výborný zmrzlinový pohár.

Táňa Dohnalová

Biřmování

Ve středu 5. října 2010 proběhla první příprava na svátost biřmování.

Sešli jsme se po mši svaté po 17. hodině na faře v Jeníkově. První promluvu k biřmovancům měl o. Marek Dunda o Pánu Bohu. Existuje několik cest, ze kterých můžeme poznávat Boží existenci: ze svědomí, ze stvoření, z Písma Svatého...

Čím pravdivější představu o Pánu Bohu máme, tím lépe...

Po promluvě byla možnost sdílení, kde každý mohl říci, co jej zaujalo nebo se sdílet se svědectvím ze svého života. Těšíme se na další setkání - ještě se mohou připojit i ti, kdo začátek nestihli... bližší informace na faře nebo u o. Nika – telefon 731 402 743.

Táňa Dohnalová

K SMÍCHU NEBO K PLÁČI?

Žena jednou večer povídá: "Dvě věci umím nejlíp. Sekanou a štrůdl." A manžel ukáže na talíř a říká: "A tohle je která?"

Teta dává Pepíčkově atlas a říká: "A Pepíčku, važ si ho, sama jsem ho používala ve škole."
"A je v něm už Amerika?"

Vykládá učitel: "Kyslík byl objeven roku 1781"
Pepíček: "A co dýchali předtím?"

"Vám ukradli kreditní kartu? A proč jste to nenahlásil?"
"Protože ten zloděj utrácí míň než manželka."

"Héj šéfe, zlomila se mi lopata!"
"Tak se opři o míchačku!"

Jaká je definice Brna podle Pražáka?
Hustě osídlená pravotočivá zatáčka mezi Prahou a Vídní.

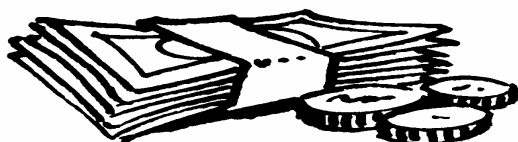
Desetiletý chlapec v hospodě: „Dám si desítku.“
Číšník: „Děláš si legraci? Limo nestačí?“
Kluk: „Stačilo by, ale peněz je málo.“

Přijdou zebra s tučňákem k fotografovi.
Ten se na ně podívá a zeptá se: Chcete to barevně nebo černobíle.

Sedí dva smutní správci v serverové místnosti. "Co se stalo?" ptá se šéf. "No, včera jsme se opili a měnili jsme hesla..."

Už neplatí heslo co Čech to muzikant, ale co Čech to elektrikář.
No do práce chodí s odporem, výplatu očekává s napětím a na vedení se bojí sáhnout.

„Chci být milionář jako můj otec.“
„Ty máš otce milionářem?“
„Ne, ale i on chce být milionář.“

Dušíčkovy farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ .

Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24. Zpravodaj vyšel v říjnu 2010 v nákladu 1000 výtisků. Příští vydání zpravodaje (již padesáté šesté) plánujeme jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2010. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově + Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat'!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravu střechy kostela je 184058097/0300

Pro vlastní potřebu.

Internet: <http://www.fatym.com>

Neprodejné!